

احمد جمشیدیان در گفت‌وگو با «فرهیختگان»: برای قهرمانی شاخصه‌های نکونام درست است

استقلال برای نباختن بهترین تیم ایران است

■ تعویض‌های نکونام هوشمندانه بودند

تیم فوتبال استقلال در حالی برابر مس‌رفسنجان در یکی از حساس‌ترین بازی‌های خود به تساوی رسید که یک‌بار دیگر گل اول را دریافت کرده و یک‌بار دیگر در کسب ۳ امتیاز در چنین شرایطی ناکام ماند. البته استقلالی‌ها سرانجام از استقلال به رهبری نکونام یک بازی تماشاگرپسند و زیبا را به تماشا نشستند؛ هرچند درنهایت این دیدار با یک امتیاز برای آبی‌ها به پایان رسید. درباره این مسابقه و نحوه نمایش این دو تیم دقایقی با احمد جمشیدیان، پیشکسوت استقلالی‌ها به گفت‌وگو پرداختیم که متن آن را در ادامه می‌خوانید.

■ ■ ■

استقلال در روزی در تهران به مصاف مس‌رفسنجان رفت که برخلاف بازی‌های قبلی خود فوتبال چشم‌نوازی را ارائه کرد. نمایشی که برخلاف همیشه با کسب نتیجه همراه نشد. بالاخره استقلالی‌ها باید کدام روش را انتخاب کنند؟
درباره بازی زیبا و چشم‌نواز استقلال با شما موافق هستم. یکی از بهترین نمایش‌های فصل این تیم را برابر مس تماشا کردیم. هم شکل بازی این تیم خوب بود، هم موقعیت زیادی ایجاد کرد و هم اینکه تعداد بازیکنانی که بازی باکیفیتی را به نمایش گذاشتند، زیاد بودند. اما نکته جالب این بازی این بود استقلال که بر مبنای خط دفاعی قدرتمندش تا این جای فصل صدرنشین است به اندازه پنج شش بازی به حریف موقعیت داد. احساس می‌کنم این امر به این دلیل بود که فشردگی در خط هافبک استقلال مناسب نبود و از دقایق حدود ۸۰ نکونام وقتی دید بردی در کار نیست، بازیکن ازبک خود را بیرون کشیده و حامدی‌فر را به جای وی وارد زمین کرد. در هر صورت مس در دقایق پایانی در ضدحملات خطرناک نشان داد. این تیم مشخصاً عقب‌نشسته و ضدحمله می‌زد اما موقعیت‌های زیادی هم به استقلال داد و اگر این تیم یک جایی از بازی جلو می‌افتاد فکر می‌کنم کار برای بازگشت مس سخت‌تر می‌شد. در مجموع در روزی که استقلال خیلی خوب بازی کرد نتوانست سه امتیاز را بگیرد و این در حالی است که کار رفته‌رفته دارد برای این تیم سخت‌تر می‌شود.

علاوه بر نزدیکی رقابت بین تیم‌های صدرنشین، به نظر می‌رسد اختلافات درونی هم باعث سخت‌تر شدن کار استقلال در ادامه فصل خواهد شد.

همیشه وقتی از یک جایی پایین می‌آیید، انگیزه و فشار برای بازگشت خیلی بیشتر می‌شود و از طرف آنهایی که از پایین به بالا می‌آیند با کیفیت بهتر و انگیزه بیشتری کار را دنبال می‌کنند. پرسپولیس و سپاهان سعی خواهند کرد از این فرصت استفاده کنند؛ هرچند اگر هم نتوانند این امر به مشکلات خودشان بازخواهد گشت، اما استقلال در این چند هفته این فرصت را به سایر مدعیان داده که به تدریج خود را به صدر جدول برسانند و کار سخت‌تر هم خواهد شد. با توجه به سابقه‌ای که از پرسپولیس و سپاهان در سال‌های

ذوبی‌ها ول‌کن ربیعی نیستند

داستان نیم فصل تکرار شد؛ تا پایان قراردادت باید بمانی

تیم ذوب‌آهنی که حوالی هفته دهم لیگ فصل جاری تازه دوم نیز صعود و علاقه‌مندان به این تیم را شگفت‌زده کرده بود، از نیم فصل دوم در سراسیمگی قرار گرفت و با آنچه از تیم محمد ربیعی در نیم فصل اول دیده بودیم زمین تا آسمان فرق داشت. البته ربیعی هم پس از حضور در جایگاه هیجان‌انگیز دوم جدول زده‌بندی‌ا ادعا کرده بود که نمی‌توان به این جایگاه دلخوش بود و حتی این رتبه واقعی نیست. ما تصور می‌کردیم شاید ذوب‌آهن با این مربی در بدترین شرایط حداقل در جمع تیم‌های نیمه بالایی جدول قرار بگیرد. شرایط اما برای ذوب‌آهن به شکلی پیش‌رفته که آنها با یک شیب نزولی پرسرعت به رده نهم جدول رسیدند و هرچند هنوز جایگاه تک‌رقمی دارند اما اگر به همین منوال به کارشان ادامه دهند چه‌بسا رتبه‌شان دو رقمی شود و شرایط بدتری را تجربه‌کنند. در شرایطی که ذوب‌آهن نتیجه نمی‌گیرد تیم‌هایی مثل مس‌رفسنجان، هوادار و پیکان متحول شدند و عملکرد بهتری از خود به نمایش گذاشتند، از این رو ادامه ناکامی‌های تیم محمد ربیعی می‌تواند آنها را تا انتهای جدول پیش‌ببرد.

■ **نتایج باب میل ربیعی نیست**

ربیعی طی چند فصلی که با مس‌رفسنجان خود را در لیگ برتر معرفی کرد عملکرد خوبی داشت و با همین رزومه در ابتدای فصل حتی پای میز مذاکره با تیم استقلال نشست. مذاکرات درنهایت برای استقلالی‌ها جذاب نبود و فشار هواداران که جواد نکونام را می‌خواستند اجازه نداد تا او قرارداد امضا کند. از طرفی همکاری با ذوب‌آهن گزینه خوبی برای ربیعی به‌نظر نمی‌رسید اما او مجبور به انتخاب ذوب‌آهن شد؛ چراکه تعلقش در تصمیم‌گیری باعث شد اغلب باشگاه‌ها مربی خود را جذب کنند و به این ترتیب حق انتخاب را از او بگیرند.
باین‌حال این مربی تغییرات خوبی در این تیم اصفهانی به‌وجود آورد به شکلی که نتایج خیره‌کننده تیم اصفهانی در نیم فصل اول باعث شد همه علاقه‌مندان به فوتبال بیش از پیش بر توانایی‌های این مربی صحنه بگذارند. ذوب‌آهن پس از نیم فصل اول در مکان پنجم قرار داشت و از ۱۵ بازی ۲۵ امتیاز گرفته بود که قابل تحسین است. برای ذوب‌آهنی که سال‌هاست از روزهای خوش فاصله گرفته جایگاه پنجم به‌نوعی اوج گرفتن دوباره بود. با شروع نیم فصل دوم همه چیز برای ربیعی تغییر کرد. ذوبی‌ها از ۶ بازی که تاکنون برگزار کردند ۴ بار شکست خورده و تنها ۲ مساوی در کارنامه دارند و از جایگاه پنجم به رده نهم جدول رسیدند. ۴ پله سقوط برای تیم ربیعی در عرض ۶ هفته شبیه به خودکشی است، شاید به همین دلیل است که ربیعی بعد از شکست مقابل شمس‌آذر در بازی اخیر استعفا داد.

■ **استعفا جنجالی**

ذوب‌آهن در نیم فصل دوم عملکرد خوبی نداشت، باین‌حال هیچ کس

قبلی سراغ داریم می‌توان چنین تحلیلی را ارائه داد. مثلاً قریزها در سال‌های قبلی به یک‌باره ۱۰ بازی آخر فصل خود را برده و قهرمان شدند و الان هم روند پرسپولیس بیانگر همین موضوع است.

برخی اعتقاد دارند استقلال چون زود گل خورد مجبور شد برای جبران نتیجه، هجومی بازی کند در غیر این صورت شیوه همیشگی بازی خود را ارائه می‌کرد.
آمار دقیقی ندارم اما استقلال کمتر در این فصل از حریفانش عقب افتاده است. آمار نشان می‌دهد اگر از تیم هوادار که شرایط لازم برای حفظ نتیجه را نداشت فاکتور بگیریم در سایر دیدارها مثل بازی شنبه‌شب با بازی با ملوان، گل‌گهر، سپاهان و پرسپولیس، استقلال نشان داده هر زمان گل اول را دریافت کرده برای کامبک زدن با مشکل مواجه می‌شود. در هر صورت روش بازی نکونام همین‌طور است. بر همین اساس است که این تیم در بیرون‌خانه هفت، هشت مساوی به دست آورده است. استقلال امسال برای نباختن بهترین تیم ایران است اما برای بردن شاید بهترین تیم ایران نباشد. این درحالی است که شما برای قهرمانی باید برای نباختن بهترین تیم باشید. درواقع در لیگ ایران به این شکل است که تیم قهرمان معمولاً از دل بهترین خط دفاع و تیمی که کمترین باخت را متحمل می‌شود، بیرون می‌آید. پس شاخصه‌هایی که براساس آن نکونام تیمش را ارنج می‌کند و به

میدان می‌فرستد، درست است اما در هر صورت در روزهایی که این تیم عقب می‌افتد آمار نشان می‌دهد این تیم به مشکل می‌خورد؛ هر چند در بازی شنبه شب خیلی خوب به بازی برگشت. این تیم برابر مس خیلی بدشانسی آورد. توپ‌هایی که از خط دروازه درآمد، توپ‌هایی که به بیرون زده شد. دو سه تا شوت خیلی خوب محمدی و جلالی و در کل معتقدم برای این دیدار استقلال می‌توانست برنده این دیدار باشد.

به نظر می‌رسد تعدد مدافعان آماده و آشنفنگی کادرفنی برای انتخاب بهترین نفرت از بین مدافعان این تیم در بازی‌های گذشته، درنهایت باعث شد این تیم در این فاز در بازی با مس هماهنگی لازم را نداشته باشد.
چیزی که از مدافعان استقلال دیدم این بود که در فاز هجومی، فقط آرمین سهرابیان است که می‌تواند نقش خود را به خوبی ایفا کند. وقتی شما سه دفاعه بازی می‌کنید دیگر نباید متمرکز باشید بلکه باید حتماً مدافعان‌تان این قابلیت را داشته باشند تا هر جایی که خالی شدند به یک خط جلوتر اضافه شده و به فاز هجومی کمک کنند. بنابراین در بین این ۵ نفر فقط سهرابیان چنین ویژگی دارد. در بحث پوششی هم فقط چشمی هست که خیلی خوب کار می‌کند. طبیعتاً روزبه و آرمین به نوعی نفراتی هستند که بدون تردید کادرفنی از آنها استفاده لازم‌ر می‌برد، چون جایگزین برای این نفرات سخت پیدا می‌شود. اما کیفیت سه نفر

دیگر به هم نزدیک‌تر است و تقریباً هم سطح هستند. البته ما دیدیم که سیلوا هم پوششی بازی کرده است و در بازسازی هم به سبک برزیلی‌ها بد عمل نمی‌کند، اما نظمی که روزبه چشمی به تیم می‌دهد راه‌هیچ‌گاه سیلوانمی‌تواند دهد. در بازی با مس هم چشمی بارها جلوی موقعیت‌های تک‌به‌تک حریفان را گرفته و در ضدحملات هم به تیم خیلی کمک کرد.

مشکل اصلی استقلال برای بازی با مس در کدام بخش از زمین بود؟

اگر بخوایم فنی به قضیه نگاه کنیم مشکل اصلی در خط هافبک استقلال بود. یعنی مهاجمان حریف به راحتی می‌آمدند و مقابل مدافعان مآ قرار می‌گرفتند. این اتفاق دیگر نباید تکرار شود. یک فضای خلأ در میانه زمین ایجاد شده بود و باعث می‌شد تا این امر مرتباً تکرار شود. البته تا زمانی که مهدی پور در زمین بود و آرش رضواند که با تکل بازی می‌کردند، باعث شده بود تا این فضای خالی در مرکز زمین ایجاد شود. وقتی که زبیر به زمین آمد وضعیت تا حدودی بهتر شد. حامدی‌فر هم به همین دلیل به زمین آمد تا فضای خالی بخش دیگری از زمین را پر کند. یعنی خود جواد نکونام هم فهمیده بود که به هر شکلی باید جلوی ضدحمله حریف را بگیرد و از دقیقه ۸۰ به بعد موفق هم شد.

برخی انتقادها هم به این موضوع مطرح می‌شود که تعویض‌های همزمان نکونام در دقایق پایانی ریم هجومی استقلال را بر هم زده و باعث شد تا این تیم با تساوی به کار خود پایان دهد.

اگر دقایق ۷۰ تا ۸۰ بازی را ببینید استقلال دو سه ضد حمله خیلی بد خورد و فکر می‌کنم تعویض‌های نکونام برای برطرف کردن این نقص و پوشش برای خط دفاعی و مقابله با ضدحملات مس درست بود. حالا در خط حمله دست نکونام واقعاً بسته است.

شاید هواداری که انتقاد می‌کند فقط جلوی زمین و فاز هجومی را ملاک قرار می‌دهد!

به نوعی درست می‌گویید ضمن اینکه شما چه کسی را داشتید که به زمین بیاورید، ابزار شما چه بوده است؟ زبیر را که مجبور شدید برای خط هافبک به زمین بیاورید.

شاید هم این تقیصه به این برگردد که کادرفنی روی نیمکت بازیکنی که واقعا کار را برایش دریاورد ندارد؟

دقیقاً همین است. همان ابزاری هستند که من می‌گویم. نفراتی که بیرون آمدند اگر با خستگی هم در زمین می‌ماندند شاید بهتر از نفراتی بودند که به زمین رفتند، اما گویا مصدومیت باعث شد تا چند نفری تعویض شوند. اتفاقاً در نقطه مقابل محرم کار هفته‌های آخر خود را تکرار کرده و می‌خواست با اضافه کردن ۳ جوان در فاز هجومی در ضدحملات باز هم به نتیجه برسد که جواد آنجا را بست و از نظر من تعویض‌های این سرمربی هوشمندانه بودند.

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

از پیش‌برد و شرایط آن را تغییر دهد، استعفا داده است. به واقع هرگز رابطه ربیعی با ذوبی‌ها همچون گذشته نشد و از چند هفته قبل سرمربی ذوب‌آهن تصمیم به استعفا داشت. پیش‌بینی می‌شد با نتایج ضعیفی که این مربی به همراه تیم ذوب‌آهن گرفته این بار با استعفا‌ای اون موافقت شود اما این‌طور که شنیدیم مدیران کارخانه ذوب‌آهن با این احتمال که شاید ربیعی استعفا داده، چون دیگر علاقه‌ای به همکاری با این باشگاه نداشت با استعفا‌ای او موافقت نکردند؛ چراکه معتقدند او اگر بخواهد می‌تواند باز هم شرایط این تیم را مثل قبل کند. از این رو به راحتی او را رها نکرده و گفته‌اند باید تا پایان قرارداد به تعهدش پایبند بمانند؛ چراکه معتقدند اگر می‌خواستند ربیعی را به حال خود بگذارند همان نیم فصل با استعفا‌ای او برای پیوستن به فولاد موافقت می‌کردند، حتی گفته می‌شود رد پای مدیر کارخانه در مخالفت با این جدایی ربیعی نیز دخیل است. این اما همه ماجرا در مورد ربیعی ذوب‌آهن نیست. برخی می‌گویند سرمربی این تیم به بن‌بست تاکتیکی رسیده و به همین دلیل با این استعفا قصد داشت به تیم شوک وارد کند و حتی این مورد را با باشگاه ذوب‌آهن هماهنگ کرده بود. ناراحتی بازیکنان پس از شکست مقابل شمس‌آذر و اظهاراتی که در مورد استعفا‌ی محمد ربیعی داشتند، نشان می‌دهد آنها مایل به جدایی این مربی نیستند.

■ **اشتباه پشت اشتباه**

عملکرد محمد ربیعی درطول چندسالی که با مس در لیگ برتر حضور داشت، آنقدر خوب بود که همه حساب ویژه‌ای روی او باز کردند. تحولاتی که او در نیم فصل اول در تیم ذوب‌آهن ایجاد کرد بار دیگر نشان داد که ربیعی مربی کار بلدی است. باین‌حال این مربی چند اشتباه بزرگ در همین چندماه اخیر داشت. مذاکره با استقلال درحالی‌که می‌دانست رقیب جدی مثل جواد نکونام دارد. در ادامه پیوستنش به ذوب‌آهن درحالی‌که می‌دانست بودجه این تیم محدود است و ممکن است نتوانند خواسته‌های او را برآورده کنند و درنهایت مذاکره با فولاد آن هم در شرایطی که هنوز سرمربی ذوب‌آهن بود. از مربی که با مس بهترین تصمیمات را می‌گرفت، چندین اشتباه در مدت کوتاه بعید به‌نظر می‌رسید اما او نشان داد هنوز یک مربی جوان است و نیاز به کسب تجربیات بیشتر دارد. برای ربیعی که با بهترین نتایج حتی زمانی پای میز مذاکره با مدیران فدراسیون برای مربیگری در تیم امید نشسته بود، استعفا به‌خاطر نتایج ضعیف در ذوب‌آهن یک سیر نزولی تاسف‌بار است. درحالی‌که او می‌توانست کارش را با ذوب‌آهن در بهترین جایگاه به پایان برساند و رزومه افتخارآمیز دیگری برای خود کسب کند. باین‌حال در شرایطی که مدیران ذوب‌آهن با استعفا‌ای او مخالفت کرده‌اند و هنوز به ادامه کار با این مربی امیدوارند شاید ربیعی بتواند خود را از شرایط فعلی خارج و اتفاقات چندماه اخیر را فراموش کند. او چاره‌ای جز بازگشت به ذوب‌آهن ندارد و تیم‌ها نیز فعلاً همه سرمربی دارند. از این رو داستان ربیعی و ذوب‌آهن ادامه دارد، مگر اینکه او به قیمت بیرون ماندن تا پایان قرارداد و گذشتن از حق و حقوق حاضر به بازگشت نشود.

می‌تواند از این تیم جدا شود، حتی گفته می‌شد نیما نکیسا مدیرعامل این باشگاه و دیگر اعضای هیات‌مدیره مشکلی با جدایی ربیعی و انتقالش به فولاد ندارند. باین‌حال مدیر کارخانه ذوب‌آهن با این جدایی موافقت نکرد و تلاش فولادی‌ها برای رضایت او و دیگر مدیران بالادست بی‌فایده بود تا جایی که ربیعی بعد از چند جلسه غیبت در تمرینات تیم ذوب‌آهن بالاخره مجبور شد به تمرینات برگردد. بازگشت ربیعی به تمرینات ذوب‌آهن هرگز شرایط را مثل گذشته نکرد. در همان زمان هم گفته می‌شد ربیعی دیگر آن مربی سابق نیست و به‌لحاظ روحی تغییر کرده است. جو اصفهان هم برای او مطلوب نبود. هواداران ذوب‌آهن که به خاطر اتفاقات نیم فصل از دست سرمربی تیم‌شان ناراحت بودند با توجه به نتایج اخیر همچون گذشته از او حمایت نکردند. درواقع مذاکره ربیعی با باشگاه فولاد برایش به شدت گران تمام شد و به نوعی او از فولاد رانده و از ذوب‌آهن مانده شد.

■ **ذوب‌ول‌کن ربیعی نیست**
شاید ادعای سنگینی باشد اما از حوالی باشگاه ذوب‌آهن این‌طور خبر می‌رسد که استعفا‌ی ربیعی یک استعفا‌ی ساده نیست، بلکه چون این مربی دیگر همچون قبل تمایلی به کار کردن با ذوبی‌ها را نداشت، نتوانست کاری

